

100 Dies de govern a La Roca

El nou govern municipal de la Roca del Vallès sorgit dels acords d'investidura i de govern entre CIU i ERC, conseqüència de la nova majoria derivada del resultat de les darreres eleccions municipals ha acomplert els primers 100 dies.

Després de 12 anys d'immobilisme socialista, era absoluta-ment necessària una alenada d'aire fresc que renovés no només les persones sinó també les idees, les estructures, les inèrcies i les sinèrgies creades.

Ho intentaré explicar amb la brevetat d'un article d'opinió:

1.- L'Ajuntament de la Roca del Vallès pateix una crisi de creixement mai afrontada. L'estructura municipal que hem trobat està lluny de la modernització i l'organització necessàries per a ésser un veritable organisme de serveis a la població. I això és així no per la capacitat i l'esforç dels treballadors municipals que és extraordinària i que supleixen amb la seva voluntarietat aquestes mancances, sinó perquè no s'han introduït conceptes com la transversalitat, el treball en equip, el creuament d'informació, o la visió global del municipi, abraçant des dels aspectes tècnics i jurídics als socials. Detectat el problema estem treballant en les solucions.

2.- La situació econòmica de les arquitectures municipals no està ni molt menys sanejada. Planificar inversions per valor de 5 milions d'euros sense haver-los ingressat és una temeritat. Fer les inversions sense disposar dels diners podria tenir altres qualificatius prou més durs. Refinançarem aquest deute i a mig termini la situació esdevindrà positiva pel municipi. Mentrestant, cal un ajust i en aquest sentit demanem respecte i comprensió a la ciutadania.

3.- Hem trobat 123 Contenciosos-Administratius quan un Ajuntament del nostre tamany en sol tenir entre 7 o 8. Treballem per arribar a acords consensuats que evitin aquesta càrrega de treball i aquesta pressió sobre el nostre Ajuntament.

4.- Hem establert una cordial relació amb Incasol a fi i efecte de reconduir els convenis sobre sectors urbanístics que no són objecte de desenvolupar des de

la nostra acció de govern com Maiols-Can Planas, i assegurar les inversions en habitatge social per un import de 15 M. d'euros que és el valor de les parcel·les "regalades" per l'anterior equip de govern.

5.- Hem establert un diàleg amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge per reconduir els habitatges que es volien fer davant la font de Can Planas i al Pla de les Hortes per reubicar-la en cinc solars dels que podem tenir disponibilitat immediata.

6.- Hem deixat molt clar als Promotors de Maiols-Mas Planas que **no** desenvoluparem aquest sector.

7.- Treballem per disposar en breu d'un Pla de Mobilitat que ens permeti reurbanitzar alguns carrers centrals amb criteris de paisatgisme urbà i prioritat invertida en favor dels vianants, i convertir en vies cíviqes les travesseres urbanes de les carreteres que encara travessen el nucli urbà, desviant el trànsit rodat a la perifèria.

8.- Treballem per obtenir la cessió d'una peça de terreny, cèntrica, qualificada per a equipament, i de gran tamany (75.000 m²) que permeti la correcta estructuració del nucli urbà de Roca-Centre.

9.- Hem iniciat una Modificació Puntual del Pla General que afecta a aspectes de clarificació normativa.

10.- Continuem endavant amb els Projectes escolars del C.E.I.P. Mogent i del C.E.I.P. La Torreta.

11.- Hem iniciat un control molt estricte de les obres ja començades d'urbanització del centre de Santa Agnès, atesa la important operació de vertebració urbana que significa aquest sector i que planteja serioses deficiències de planificació que caldrà reconduir sobre la marxa.

12.- Hem continuat les obres que hem trobat en curs amb absoluta lleialtat institucional i a la nostra ciutadania fins acabar-les en les millors condicions possibles, malgrat les estranyes contractacions i l'externalització de les direccions d'obra. El proper dissabte inaugurarem el Centre Cultural de la Roca Centre, en

breu ho farem amb el pavelló poliesportiu i tan aviat com es donin les adequades condicions de qualitat constructiva i seguretat viària també es posaran en servei les places. Totes aquestes obres amb uns retards considerables sobre les previsions inicials (eleccions) i uns desviaments de pressupost d'escàndol.

13.- Arrosseguem un retard de 8 mesos en la concessió de llicències d'obres majors. Aquest any 2007 hem donat unes 23 llicències d'obra major, 5 el nostre equip de govern en 2 mesos (agost és inhàbil), les altres 18 l'anterior equip de govern en els anteriors 6 mesos, amb absoluta ineficàcia (3 per mes). Per cert, no sóc arquitecte redactor de cap Projecte d'aquestes llicències d'obres majors. Treballem amb l'objectiu de dimensionar els serveis tècnics perquè s'informin en menys de 2 mesos com marca la legislació vigent.

14.- Continuem el diàleg amb Adif per tal de garantir les condicions més adequades del pas del TGV en la proximitat de les zones habitades.

15.- ... Bé, no acabaríem! Aquesta és només una petita mostra de les moltes coses que des de l'equip de govern hem pogut engegar aquests primers 100 dies. Una tasca certament engrescadora i de servei a la comunitat.

Ah! M'oblidava. Hem pogut constatar també que l'oposició té mal estil i poca elegància. No respecta els temps polítics com els 100 dies de gràcia, no admet els salaris dels càrrecs electes pactats entre les dues associacions municipalistes, es dedica a intoxicar amb informacions tergiversades, fragmentàries i malintencionades, i es dedica fins i tot a fer oposició a projectes propis que ells mateixos havien engegat (plantes formigoneres, transport escolar no obligatori). Actuen amb absoluta deslleialtat institucional i manca d'ètica política. També es detecta que no tenen un projecte alternatiu que no sigui afavorir interessos immobiliaris. Però això ... ja ho sabíem!

RAFAEL ROS
alcalde de
La roca del vallès

SILDAVIA

Tempus fugit

Apreciado Boris:

La Sildavia de hoy apenas se parece a la de hace diez años y es irreconocible con la de hace cincuenta. Mi amigo Epifanio me cuenta que estos días le ha venido a la memoria un escándalo que vivió muy de cerca hace ya algunos años. En su pueblo durante las fiestas era costumbre que las jóvenes del pueblo, con la cabeza emantillada en señal de respeto, fueran en procesión a ofrecer toda clase de ofrendas a los pies de la Virgen. Un año, en vísperas de la Romería, apareció por el pueblo un paisano que años antes se había afincado en Holanda. No volvió solo sino acompañado por su esposa extranjera y una hija rubia y pecosa como su madre. En el pueblo la vuelta del "holandés", fue la noticia del año, junto a la gran tormenta de nieve de enero y el parto de mellizos de primavera. Las comadres se apresuraron a invitar a la jovencita holandesa a la procesión. Era un excelente escaparate para las jovencitas casaderas. "No sabían lo que hacían", apostilló mi amigo añadiéndole intriga a la historia. La holandesa - no se sabe si ajena a los usos o costumbres o por la mala gaita del padre que siempre quería imponer sus ideas un tanto libertinas - se presentó a la romería no sólo sin la debida mantilla sino también con los hombros al aire. La que lió el bueno de Don Paco, el párroco al apercebirse de la situación. Sus gritos se oían desde una punta a otra del pueblo. Cuentan incluso que hubo quien le vio afanarse buscando algo en su cinturón. Eran los que sabían que antes de cura rural había sido un aguerrido capellán castrense. Sea por los gritos o por lo que fuera, el caso es que la holandesa se esfumó y nunca más se supo de ella ni de su familia. Ahora las costumbres han evolucionado y las chicas enseñan el ombligo incluso en la Romería. "Pero quizá las cosas no cambian tanto como pensamos...", me dice. En un sitio cercano todos los padres protestan porque se ha permitido que una niña musulmana se cubra la cabeza para ir a la escuela. Tempus fugit. ¿O no? Se despide atentamente

JORDI ABAYÁ